

אין ביקוש לטלוויזיה ציבעונית

הביקוש לטלוויזיות ציבעוניות ירד כמעט לאפס, בגלל מחירן הגבוה וההשקעה הנוספת שיש להשקיע באנטנה מיוחדת לקליטת שידורי-הצבע של ירדן - כך מסר טוביה נדב, בעל "סלון מרכזי" בתל-אביב, שהוא רשת מכירות מוצרי החשמל הגדולה בישראל.

נדב אמר כי מחירה של טלוויזיה ציבעונית נע כיום סביב 15 אלף לירות, אולם יש להוסיף עוד 1500 לירות לערך, להתקנת אנטנה מיוחדת לקליטת שידורי-הצבע מירדן, אם המקלט איננו נמצא בירושלים. בעלי מקלטים ציבעוניים שלא התקינו אנטנה מיוחדת, סובלים מהפרעות בכל שינוי במזג האוויר.

כן גילה נדב כי נמשך הביקוש למכשירי-חשמל, תודות למדיניות-הפחותים הממשלתית וחששם של הקונים ממס-ערך-מוסף ומיסים אחרים, שייקרו את המוצרים. כיום קונים בעיקר מוצרי-יסוד כתנורי אפייה וגז, מכונות-כביסה, מקררים וטלוויזיות. הרוב המכריע של הקונים הם רוכשי דירות, הזקוקים לציוד לדירה, וכמעט שאין רכישות של בעלי ציוד המחליפים אותו בחדיש יותר.

נדב התריע על אי-התערבות-הממשלה בנושאה בתחום המכירות של מכשירי-חשמל. הוא טוען כי דרושה חקיקה, שלפיה יהיויב כל מוכר של מוצרי-חשמל להפקיד ביטחונות להבטחת כספי הלקוחות. היו כמה מיקרים של פשיטת-רגל של סלונים גדולים, והנפגעים היו הצרכנים הקטנים. כיום יכול כל אחד לשכור חנות, להציג בה מכשירי-חשמל שהוא מקבל חנים מהיצרנים, למכור לצרכנים תוך כמה ימים, לגבות מיליוני לירות על חשבון המוצרים ולהיעלם עם הכסף. כאשר יבואו הקונים לבקש את כספם ימצאו כי חנות היתה שכורה, המוצרים המוצגים בה שייכים ליצרנים והם איבדו את כספם.

טוביה נדב בלי צבע

האוצר

והיטל-המלאי

כמה סוחרים גדולים גילו, כי כדאי להם לשלם לאוצר היטל-מלאי גדול ככל האפשר. פקידי-המכס, שערכו רישומי-מלאי, הופתעו לגלות כמה סוחרים שביקשו להגדיל ככל הניתן את הערכת היטל של עליהם לשלם.

לא, סוחרים אלה אינם מתנדבים לסייע לקופת האוצר. אלה הם אנשי-עסקים שונים, שהתייעצו עם רואי-חשבון, ואלה הסבירו להם מדוע כדאי הדבר.

ניח שברשותך מלאי בשווי 500 לירות, ובעיקבות הפחותים גדל ערכו ל-1000 לירות. אם תשלם היטל-מלאי כדון, תשלם אותו לפי תנאי תשלום היטל-המלאי, שהם בתשלומים וללא ריבית והצמדה. כאשר תמכור את המוצר עליו שילמת היטל-מלאי, ויהיו לך רווחים גדולים יותר כתוצאה מגידול ערך המלאי, לא תצטרך לשלם מס-הכנסה על ההפרש, כיוון שכבר שילמת היטל-מלאי.

אולם אם לא שילמת היטל-מלאי, ורווחיך יגדלו כתוצאה מעליית הערך, תצטרך לשלם מס-הכנסה, שהוא בתנאי-תשלום קשים מאוד-לרוב במזומן, והתשלומים צמודים ונושאים ריבית גבוהה.

המסקנה: לסוחר המנהל ספרים, כדאי לשלם היטל-מלאי מירב. הוא מקטין בכך את תשלומי מס-ההכנסה שלו, לטובתו.

השכירים והיוקר

לפי נתוני הלישבה המרכזית לסטטיסטיקה, עלו המחירים לצרכן מינואר 1974 ועד סוף דצמבר 1975 ב-93 אחוזים. תוספת-היוקר ששולמו לגבי תקופה זו מסתכמת ב-60 אחוזים. ביולי 1974 שולמה תוספת יוקר של 20.7 אחוזים, בפברואר 1975 שולמו 20 אחוזים במזומן ועוד 10 אחוזים באגרות-חוב, וביולי 1975 שולמו כ-10 אחוזים בממוצע.

מכאן שהפיגור בפיצוי השכירים על התייקרויות השנתיים הללו הוא לפחות 33 אחוזים!

בימים אלה הודיעה ההסתדרות על תשלום תוספת-היוקר של 10 אחוזים בלבד, בגין התייקרויות העבר, כך שגם אם מתחילת השנה ועד המועד הבא על תשלום תוספת-היוקר, בסוף השנה, לא יהיו כל התייקרויות, כבר קיים פיגור של 23 אחוזים על השנתיים הקודמות.

כיוון שרק בימים אלה חלה הת-ייקרות כללית בשיעור של 5%, ברור כי שיעור הפיגור של משכורות השכירים, אחרי עליית המחירים מאז ינואר 1974, מגיע ל-28%.

לאן ועלם

חיים בר-לב?

במדינת ישראל קיים חוק נגד מונו-פוליס, האוסר עליהם העלאות-מחירים ורווחים לא-סבירים. בתל-אביב קיים "קאונטרי-קלאב" שהוא היחיד בעיר, ולכן הוא מונופול. לאחרונה הוא העלה את מחיריו ב-50 אחוזים לערך, גובה עתה מכל משפחה 3100 לירות לשנה.

העלאות-מחירים זו לא רק שאינה חוקית, בגלל היותו מונופול, אלא היא גם נוגדת את חוק השמירה על רווחים סבירים.

בדיקה של הנתונים מראה, כי ב"קאונטרי-קלאב" רשומות כיום למעלה מ-6000 משפחות, המשלמות מדי-שנה 18 מיליון לירות. ההוצאות המכסימליות השוטפות הן 2.1 מיליון לירות. ההשקעה במקום הוחזרה מזמן. מכאן שבעלי-המקום גורמים מדי-שנה 16 מיליון לירות רווח ברוטו. לא רע.

החישובים מראים, כי גם אם יורדו את מחיריהם ב-50 אחוזים, ירוויחו 6 מיליון לירות לשנה. והיכן השר הממונה על המונופולים והרווחים, חיים בר-לב?

הדיילים

והמטבע הזר

כידוע, ניתן לנוסעים במטוסי "אל-על" לשלם תמורת רכישות של בקבוק-משקה וסיגריטות במטוס, בלירות יש-ראליות או במטבע זר. אין כל פיקוח על כמות המוצרים שנמכרה בלירות ישראליות. אין כל מניעה שהמוכר יעביר לאוצר תמורת המכירות רק לירות ישראליות לפי השער הרישומי, ימכור את המטבע הזר שקיבל במחיר השוק השחור, יעשה כ-20 אחוזים מן הצד ובלי מס על סך-כל המכירות.

אותו דבר אמור גם לגבי תשלום מס-הרצף, שהוא שיעור דולר לנוסע ה-יצא את הארץ. ניתן לשלמו בלירות ישראליות. אם להניח כי מדי-שנה יוצאים את לוד כמיליון אנשים הרי מדובר במחזור של 7 מיליון דולר ל-שנה, היכולים להימכר בשוק השחור. ההפרש הנקי, לטובת המוכר הלא-יש, הוא 1.4 מיליון דולר לשנה. במכירות של משקאות וסיגריטות במטוסים, ה-מיספרים גדולים, כמוכר, הרבה יותר.

חשד בגרוסמן בפרשת

בנק בריטניה

כמה מעובדי "בנק ארץ-ישראל-בריטניה", הנמצא בפירוק, טוענים כי קיים חשד שילצחק גרוסמן, סגן המפקח-על-הבנקים, ניצל את כספי הבנק שבפירוק לעיסקי ניירות-ערך פרטיים שלו.

גרוסמן עצור עתה על-ידי המיטרה, בחשד של ניצול תפקידו ב"בנק-ישראל" לעשיית רווחים פרטיים ברכישות ומכירת של ניירות-ערך. גרוסמן היה אחראי מטעם "בנק-ישראל" על השקעת כספי הבנק שבפירוק בניירות-ערך.

המפרק עובר

על החוק

לפי החוק חייב מפרק עסק, שמונה על-ידי בית-המשפט, להגיש מדי שישה חודשים דיווח-שבון כספי על מה שעשה ועל מצב העסק שבפירוק (סעיף 115 ל-פקודת החברות, תקנות פירוק).

אך עברו כימעט שנתיים מאז מינה בית-המשפט את יוסף מילוא כמפרק של "בנק ארץ-ישראל בריטניה", ועד כה לא הוגש לבית-המשפט כל דיווח-שבון. למרות הפרת-חוק ברורה זו, אין השופט המחוזי, שלמה לובנברג, האחראי על הפירוק, ממהר להעניש את המפרק, ולדרוש ממנו כי יקיים את החוק.

שופט לובנברג בלי פיקוח

טלפונים

"ש"אל"ים

בסינגפור

ידע ישראלי במערכת-טלפונים מנוצל עתה להקמת מיפעל ענק לייצור מערכות טלפונים מתוחכמים בסנגפור. הידע הוא של יצרן מערכות הטלפונים והאלקטרוניקה "שחורי" אלקטרוניקה, בעל מיפעל בישראל.

דויד שחורי התמחה ופיתח מערכות-טלפונים בעלות זיכרון, וכן מערכות ציוד-עזר לטלפונים. המיפעלים ש-מהם רכש אביזרים למיפעלו, התעניינו במוצרים שפיתח, ועתה מוקם בהשתתפות מיפעל בסנגפור, לייצור טלפון עם מערכת זיכרון הפועל בעזרת לחצנים. טלפון דומה נמכר בארצות-הברית ב-120 דולר לערך, ובארץ הוא נמכר ב-3000 לירות לערך. שחורי מוכר טלפון מקביל, בעל אותן תכונות, ב-1800 לירות. הוא גם מנהל משא-ומתן על הקמת מיפעל דומה באיראן, לייצור הטלפונים שפיתח.

מאבק לרנישת

דפוס "אדרעיידן"

שתי קבוצות מתחרות על רכישת דפוס "אדרעיידן" בנצרת, שנכנס לקשיי-ניזולת: קבוצת "שירותי הנדסה", בעלת הוצאת-הספרים "כרטא", מציעה עבור המיפעל 9 מיליון לירות; "מיפעלי נייר-חדרה" מבקשים אף הם לרכוש את הדפוס החדיש.

הדפוס הושתת על קבלת עבודות, ש-אותן מבצע כיום, "המדפיס הממשלתי" בירושלים, אולם המדפיס מנע את ח-דבר, ובעלי-הדפוס החליטו למכרו.

פרשת

פדן

חבר-הכנסת ידידיה בארי (ליכוד) פנה אל שרי-האוצר בסידרת שאלות, בי-עיקבות הכתבה ב"העולם הזה" על מנ-כ"ל החברה לשיקום המלאכה, יהודה פדן.

בארי שואל את שרי-האוצר אם נכון כי פדן היה באותה עת גם בעל-מניות ומנהל בחברה פרטית בשם "צוהר", הבר-נה אף היא מיבני-מלאכה. הוא שואל אם נכון שמינהל-מקרקעי-ישראל העמיד טח של 18 דונם לרשות התאחדות בעלי המ-לאכה, ושזו מסרה אותו ל"צוהר". כן שואל בארי אילו צעדים נוקט שרי-האוצר נגד מעשיו של פדן, וכן בעניין מסירת הקרקע על-ידי מינהל-מקרקעי-ישראל.

גפן וספקטור

חוזרים

אנשי-העסקים אילן גפן וזבולון ספקטור, שיצאו עם מישפחותיהם למסע ארוך בבראזיל, חוזרים ארצה בשבועות הקרובים. בעיקבות נסיעתם נפוצו שמועות, כאילו הנסיעה קשורה בתביעות מס-הכנסה משני האנשים. עורך-הדין שלהם, יהודה רסלר, הכ-חיש מכל וכל את הדבר, וטען כי הושג הסדרת-שלומים משביע-רצון עם מס-ההכנסה.

כפי שנודע, תבע מס-ההכנסה משני אנשי-העסקים למעלה מ-3 מיליון לירות עבור רווחיהם בשנים הקודמות. ספק-טור וגפן משקיעים בעיקר בעסקי-דלא-נייד. במהלך ההתמקחות עם מס-הכנסה הושג הסדר, וכבר שולמו 1.2 מיליון לירות על חשבון התביעות.